

वस्तुधर्मः । शुक्लादयो हि गवादिकं सजातीयेभ्यः कृष्णगवादिभ्यो

न्मते गुणानामपि नित्यत्वम् । आविर्भावतिरोभावावेव उत्पत्तिविनाशप्रतीतिविषयौ ।
वस्तुधर्मो द्रव्यमात्रवृत्तिः । विशेषाधानहेतुत्वमुपपादयति—शुक्लादयो हीति ।

शते, कदाचिद् द्रव्यान्निवर्तते निष्क्रियं हि द्रव्यं कदाचिद् भवति, कदाचित्सक्रियम्, भिन्न-
जातीयानि च द्रव्याण्याश्रयतीत्याह—आधेय इति । उत्पाद्य इत्यर्थः । यथा घटादेः पाकजो
रूपादिः । अक्रियाजोऽनुत्पाद्यः । यथा—आकाशादेर्महत्त्वादिः । क्रिया तूत्पाद्यैव न नि-
त्येति, तस्या द्वैविध्याभावाद्गुणत्वाभावः । नन्वेवं द्रव्यस्यापि गुणत्वं प्राप्नोति, अवयविद्र-
व्यमवयवद्रव्येषु निविशते, असमवायिकारणसंयोगनिवृत्तौ च विनाशात्ततोऽपैति, भिन्न-
जातीयेषु च हस्तपादादिषु दृश्यते, द्विविधं तन्नित्यानित्यभेदेन निरवयवस्य द्रव्यस्यात्म-
परमाणादेर्नित्यत्वादवयविद्रव्यस्यानित्यत्वादित्यत आह—असत्त्वप्रकृतिरिति । अद्रव्यस्व-
भाव इत्यर्थः । ‘पृथग्जातिषु’ इत्यत्र व्यासः । समासे ‘जाल्यन्ताच्छ बन्धुनि’ इति छः स्यात् ।
तत्र व्यक्तिषु जाल्याधारेषु दृश्यमानो जातिषु दृश्यत इत्युच्यत इति ‘वोतो गुणवचनात्’
इति सूत्रे भाष्यकैयटयोः स्पष्टम् । क्रिया च भावना उत्पादयितुर्व्यापाररूपा साध्यत्वेना-
भिधीयमानेति ज्ञेयम् । तदुक्तम्—‘व्यापारो भावना सैवोत्पादना सैव च क्रिया’ इति,
‘यावत्सिद्धमसिद्धं वा साध्यत्वेनाभिधीयते । आश्रितक्रमरूपत्वात्सा क्रियेत्यभिधीयते ॥’ इति
च । यावदिति । सर्वमित्यर्थः । सिद्धमसिद्धं वेति । सिद्धं वर्तमानध्वंसप्रतियोगि । तद्विघ्नम-
सिद्धम् । तच्च वर्तमानं भविष्यच्चेति द्विविधम् । तेन ‘अपचत्’ ‘पक्षयति’ ‘पचति’ इत्यादौ
सर्वत्र साध्यत्वेनासत्त्वरूपत्वेनाभिधीयमाना क्रियेति क्रियाशब्दस्य रूढिर्दर्शिता । यौगि-
कत्वमप्याह—आश्रितेति । आश्रितक्रमं रूपं यस्यास्तत्त्वात् । पूर्वापरीभूतावयवकत्वादित्यर्थः ।
तदीयावयवानामभिश्यणाद्यधःश्रयणपर्यन्तानां क्रमेणोत्पत्तेः । क्रियापदेन तत्समु-
दायोऽभिधीयते । यत्र च क्रमिको व्यापारोऽस्ति तत्र रूढिरादरणीयेति पौर्वापर्यारोपणे वा
सर्वत्र फलस्य स्वजनकव्यापारगतपौर्वापर्यारोपाद्यौगिकत्वम् । किंच क्रमिकावयवानामेक-
दासत्वेऽपि यत्किञ्चिदवयवसत्त्वकाले वर्तमानत्वव्यवहारः । अवयवावयविनोरभेदारोपात् ।
भूतभविष्यत्वव्यवहारस्तु सर्वेषामवयवानां भूतभविष्यत्वयोरेव । न तु यत्किञ्चित्क्रियाभू-
त्त्वादौ । उक्तं च—‘गुणभूतैरवयवैः समूहः क्रमजन्मनाम् । बुद्ध्या प्रकल्पिताभेदः क्रि-
येति व्यपदिश्यते ॥’ इति । अस्यार्थः—क्रमिकतत्त्वव्यापारं प्रति गुणभूतैर्गुणभावेन भास-
मानैरवयवैरुपलक्षितः एकत्वबुद्ध्या प्रकल्पितोऽभेदो यस्मिंस्तद्रूपः क्रमजन्मनां व्यापारा-
णां समूहः क्रियेति । अत्र क्षणनश्वराणां व्यापाराणां मेलनाभावेन बुद्ध्येत्युक्तम् । तथा
च—बुद्धिजन्यसंस्कारद्वारा तेषां मेलनसंभव इति भावः । अत एव भाष्ये—‘क्रिया हि
नामेयमत्यन्तापरिदृष्टा पूर्वापरीभूतावयवा न शक्यते पिण्डीभूता निदर्शयितुम्’ इति ।
व्यापारसमुदायात्मिकायाः क्रियाया दर्शनायोग्यत्वोक्त्या तदवयवानां तद्विषयत्वं व्यति-
रेकमुखेन दर्शितम् । तस्याश्चाभिन्नैकबुद्धिविषयतयैकत्वव्यवहार इत्यपि बोध्यम् । अथ च
शुक्लादीनां चलादीनां च प्रतिव्यक्तिभेददर्शनादानन्त्यव्यभिचाराभ्यां व्यक्तिशक्तिवादो-
क्षाभ्यामिहापि कलुषीकरणमिति चेत्, तेषां लाघवात्प्रत्यभिज्ञाबलाच्चैकताया अभ्युपगमात् ।